

dr. sc. Danijel Režek, dipl. ing. građ.

(18. srpnja 1936. – 11. veljače 2024.)

Obitelj, mnogobrojni prijatelji, kolege i sugrađani ispratili su 14. veljače 2024. dr. sc. Danijela Režeka, dipl. ing. građ., na posljednji počinak na čakovečkome groblju Mihovljan.

U takvim je trenucima teško pronaći dostojne riječi utjehe, ponajprije za obitelj, njegove najdraže i najmilije. Spoznaja o krhkosti čovjeka i ljudskoj prolaznosti prostrujala je njegovim i našim okruženjem, bez riječi, gotovo u nevjerici. Svjesni da sve ima svoje vrijeme, vrijeme rađanja, trajanja i smrti, svaki gubitak uvijek dolazi prerano. Potresena je obitelj i svi mi koji smo ga poznavali, s njim surađivali, družili se. Neumoljiva je spoznaja da se svaki ljudski život nastavlja tako dugo dok za njim ostaju oni koji su ga voljeli, njegova djela i uspomene. Zbog toga ni danas ne možemo reći da se od njega zauvijek rastajemo.

Danijel Režek rođen je 18. srpnja 1936. u Čakovcu. Sa suprugom Marijom podigao je djecu Ranka i Teu, danas obiteljske ljude, koji su im podarili šestero unučadi. Njegova ljubav i briga za obitelj, kao i za ostalu rodbinu, kojoj se neizmerno rado vao i s njom ponosio ostat će zapisana u njihovim životima i sjećanjima. U njegovu stvaralačkom životu, pored profesionalnog odnosa i bogatoga stručnog iskustva u poslovima koje je obavljao, na prvome mjestu pored ljubavi prema obitelji bila je i ljubav prema Čakovcu i Međimurju, gdje je proveo veći dio života. Poštovanje pak nas, njegovih prijatelja, kolega, suradnika i sugrađana bit će dublje i mudrije prisjećanjem na njegova djela, tragove koji nikada neće izbljediti niti će ih vrijeme izbrisati, kojih ćemo se uvijek s pijetetom sjećati.

Prošao je put intelektualca njegovih godina. Dječastvo i mladost proveo je u Čakovcu, osjetivši Drugi svjetski rat i njegove posljedice, neimaštinu, a po završetku varaždinske gimnazije u roku je

diplomirao na Građevinskome odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskoga fakulteta u Zagrebu, a zatim magistrirao i doktorirao na Fakultetu građevinskih

znanosti u Zagrebu, gdje je stekao zvanje višeg predavača kolegija Organizacija građenja, prenoseći mlađim kolegama svoje bogato stručno iskustvo. Uslijedila su prva zaposlenja, političko djelovanje, povratak struci pa 2003. odlazak u mirovinu.

Kao diplomirani inženjer građevinarstva svoj je radni vijek započeo 1962. predajući više predmeta u Građevinskoj tehničkoj školi u Čakovcu, na početku njezina osnivanja i djelovanja. Bio je razrednik prvoj generaciji ondašnjih maturanata, kasnije mnogih poznatih stručnjaka. Gotovo istodobno počeo je i pohod mladoga inženjera u građevinskoj operativi, ondašnjemu *Građevnom kombinatu Međimurje*, i to na gradilištima, u pogonu za proizvodnju prednapretnutoga betona i na poslovima građevinskoga konstruktora-statičara. Prošao je operativu od rukovoditelja gradilišta do tehničkoga direktora Kombinata. Svojom se stručnošću nametnuo ekipi kolega, okupivši mlade stručnjake koji su odredili koncept razvoja graditeljstva ne samo vlastite radne sredine, već i graditeljstva na ovim

Svečanost dodjele diolome na Građevinskome odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskoga fakulteta u Zagrebu

Obilazak proizvodnog pogona s Josipom Brozom Titom

Za radnim stolom u Ingri

prostorima. Međimurje je postalo premleno za realizaciju sve ambicioznijih građevinskih projekata i upošljavanje organiziranih kapaciteta, kako materijalnih tako ljudskih. U želji da međimurški graditelji dobiju svoje zasluženno mjesto na tržištu, osvajali su se novi prostori, ponajprije na Jadranu.

Godinama je omogućavano kontinuirano zapošljavanje bez "zimskih pauza", zahvaljujući čemu su radnici dobili povjerenje i sigurnost u rješavanju svojih egzistencijalnih pitanja, što im je pak omogućilo ostvarenje snova svakog Međimurca – nove kuće ili stana, a u mjestima stanovanja viši standard zajedničkih potreba.

Promišljajući o njegovim najvrjednijemu doprinosu u vrijeme političkog djelovanja kao predsjednika Skupštine općine Čakovec, danas područja Međimurske županije, smatram da su to bili prostorno planiranje u suradnji s domaćim kadrovima i ravnomjeran razvoj Međimurja uz poticanje otvaranja tada novih komunalno opremljenih gospodarskih zona.

Njegov je stručni rad bio zapažen te je postao ministar vodoprivrede, potom graditeljstva, stambeno-komunalnih poslova i zaštite okoliša. Na svim poslovima promicao je i isticao struku. Znan doprinos dao je u stručnim odborima koji su vodili izgradnju hidroelektrana Čakovec i Dubrava na Dravi te dravskih mostova Donja Dubrava i Otok.

Bio je istaknuti član Društva građevinskih inženjera i tehničara Međimurje, a obnašao je i dužnosti njegova predsjednika i

Zajednička fotografija s kolegama iz Ingri

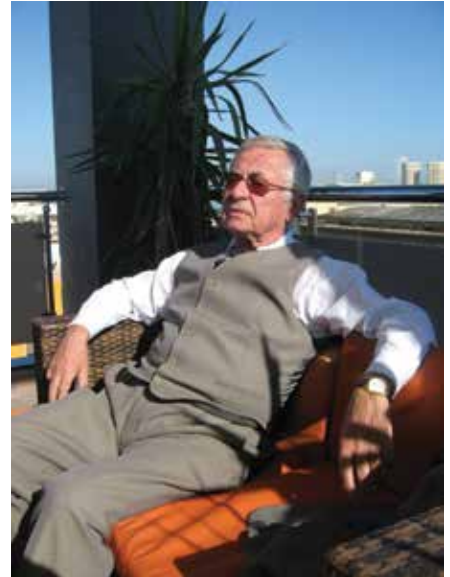
predsjednika Hrvatskog saveza građevinskih inženjera te je proglašen njegovim počasnim i zaslužnim članom. U dva je mandata bio član Izdavačkog savjeta stručnog časopisa *Građevinar* u kojemu je objavio i nekoliko stručnih radova koji su znatno doprinijeli građevinskoj struci i znanosti. Kao stručnjak bio je član Društva za zaštitu voda i Društva za organizaciju građenja.

Kao generalni direktor *INGRE* promicao je timski rad, vođenje projekata na marketinškoj i inženjerijskoj razini i stručnost naših graditelja gotovo širom svijeta. Uza sve svoje radne obaveze nezamjenjiv doprinos dao je u organizaciji različitih društvenih aktivnosti u Zavičajnome društvu Međimurje i Lions klubu Agram u Zagrebu. Kada bismo željeli najkraće opisati dr. sc. Režeka, ponajprije bismo istaknuli njegovu stručnost, upornost i nemjerljivu radiš-

nost i energiju, dosljednost, ideje i pogled u budućnost koju je kreirao modernim graditeljskim i civilizacijskim tekovinama. Cijeli život ponosio se upravo time što je bio graditelj, isticao je struku i svoje zvanje. Nikakvi mu poslovi ni funkcije nisu bili ni važniji ni časniji od toga. Kroz život vodio se idejom da "gradeći ispunjava smisao i svrhovitost života". Za svoje društveno i stručno djelovanje u gospodarstvu, znanosti i poduzetništvu primio je nekoliko visokih domaćih državnih i stranih priznanja i odlikovanja. Sam je isticao da su mu najdraža priznanja struke Nagrada za životno djelo Hrvatskog saveza građevinskih inženjera, Plaketa grada Dubrovnika za doprinos stvaranju konceptijskih i materijalnih pretpostavki otklanjanja posljedica potresa iz 1979. godine na spomenicima kulture dubrovačkog područja i Plaketa Međimurske županije.

Danijel Režek u trenucima opuštanja

Ponosno je isticao svoju pripadnost Međimurju, ponosio se svojim gradom, prijateljima, rodbinom, susjedima i našim nasljeđem. Sam je govorio da je i veliki obiteljski čovjek. Svoja razmišljanja o novome, pravednijemu, vedrijemu i modernijemu svijetu potvrđivao je kroz okupljanja ljudi, svojih suradnika, na konkretnim programima i projektima.

I pred kraj svojega života najradije se družio s graditeljima, Međimurcima. Ponosio se svojim zavičajem, pjesmom, tradicijom i nasljeđem, obitelji i prijateljima, a pomagao je i u mnogim humanitarnim akcijama kao donator i sponzor.

Borio se za postizanje zadanih ciljeva, a to je u poslu bilo racionalno poslovanje. Znao je da u sve postavljene ciljeve mora uložiti mnogo truda, ali i da su oni dostižni i stvarni. Ponekad je to bilo i naporno. Vrlo često govorio je da trebamo pomagati jedni drugima, biti malo uporniji, ustrajni, baš ono što mi Međimurci ponekad nismo, da se moramo boriti za svoj kraj, ljude... lako nema uvijek uspjeha, neka se čuje da znamo biti i glasni. Tijekom uspješne karijere iskazivao je velik interes za putovanja, umjetnost i kulturu općenito. Zavolio je planinarstvo, osvojivši mnoge pitome bregove, zahtjevnije planine i njihove staze i vrhove, a stekao je i mnoga nova prijateljstva. Razmišljao je o tome da se još intenzivnije treba družiti s obitelji, unucima, rod-

binom i prijateljima te se posvetiti svemu što je volio, ali bolest i neizbježna smrt, nažalost, uskratili su mu ispunjenje tih planova i želja. Isticao se urođenom srdačnošću i pristupačnošću zahvaljujući čemu je stekao mnogobrojne znance i prijatelje širom svijeta te bio rado viđen i dobro prihvaćen u raznoraznim društvima u zemlji i inozemstvu.

Ovi šturi podaci možda ne govore dovoljno o čovjeku koji je u njima ostavio dio svojega života, svoje najplodnije i najkreativnije godine. Mi koji smo se susretali s Režekom posebno cijenimo njegovo zalaganje za afirmaciju građevinske struke, izgradnju dubokoga poštovanja prema poslu kojim se bavimo. Kao gospodarstvenik, političar i veliki promicatelj Me-

đimurja bio je najpoznatiji i najutjecajniji Međimurac u novije doba.

Na ispračaju, prigodnim riječima u kojima je sumirao njegov životni put, od dr. sc. Režeka oprostio se Dragutin Matotek, dipl. ing. građ., kojeg s Režekom povezuju aktivnosti u Društvu građevinskih inženjera i tehničara Međimurja na nacionalnoj razini i u Međimurskoj županiji.

Dragi profesore, kolega, prijatelju, želimo Ti reći da ćeš nam nedostajati.

Hvala Ti za sve trenutke ljubavi koje si dijelio s obitelji, za druženja s kolegama, prijateljima i znancima. Bilo je zadovoljstvo poznavati Te, s Tobom surađivati i družiti se. Neka Ti je laka međimurska zemlja.

Ratko Matotek, dipl. ing. građ.

Na primanju kod Ive Josipovića